

Věc C-374/04

Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation

v.

Commissioners of Inland Revenue

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
podaná High Court of Justice
(England & Wales), Chancery Division]

„Svoboda usazování – Volný pohyb kapitálu – Korporační daň – Rozdělování dividend – Sleva na dani – Odlišné zacházení s akcionáři-rezidenty a s akcionáři-nerezidenty – Dvoustranné smlouvy o zamezení dvojího zdanění“

Stanovisko generálního advokáta L. A. Geelhoeda přednesené dne 23. února
2006 I - 11676
Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. prosince 2006 I - 11718

Shrnutí rozsudku

1. Volný pohyb osob – Svoboda usazování – Volný pohyb kapitálu – Daňové právní předpisy

I - 11673

2. *Volný pohyb osob – Svoboda usazování – Volný pohyb kapitálu – Daňové právní předpisy (Články 43 ES a 56 ES)*
3. *Volný pohyb osob – Svoboda usazování – Volný pohyb kapitálu – Daňové právní předpisy (Články 43 ES a 56 ES)*

1. Články 43 ES a 56 ES musí být vykládány v tom smyslu že, pokud v členském státě existuje systém zamezující nebo omezující řetězové zdanění nebo ekonomické dvojí zdanění v případě dividend vyplácených rezidentům společnostmi-rezidenty, musí členský stát poskytnout rovnocenné zacházení dividendám vypláceným rezidentům společnostmi-nerezidenty.

Situace akcionářů-rezidentů členského státu, kteří obdrží dividendy od společnosti, která je usazena v témže státě, je totiž srovnatelná se situací akcionářů-rezidentů uvedeného státu, kteří obdrží dividendy od společnosti usazené v jiném členském státě, jelikož jak dividendy vnitrostátního původu, tak dividendy zahraničního původu mohou být předmětem jednak řetězového zdanění v případě akcionářů-společností, a jednak ekonomického dvojího zdanění v případě koncových akcionářů. Pokud však rozdělovací společnost a akcionář-příjemce nejsou rezidenty téhož členského státu, členský stát, jehož rezidentem je rozdělovací společnost, se nenachází ve stejném postavení, jako členský stát, jehož rezidentem je akcio-

nář-příjemce. Postavení členského státu, jehož rezidenty jsou jak rozdělovací společnosti, tak koncoví akcionáři, není srovnatelné s postavením členského státu, jehož rezidentem je společnost, která rozděluje dividendy společnosti-nerezidentu, která je dále sama vyplácí svým koncovým akcionářům v tom smyslu, že tento posledně uvedený stát jedná v zásadě pouze jako stát, ze kterého pocházejí rozdělované zisky. Naproti tomu právě z důvodu svého postavení státu, jehož rezidentem je akcionář, poskytuje tento stát, pokud společnost-rezident rozděluje dividendy svým koncovým akcionářům-rezidentům, těmto koncovým akcionářům slevu na dani odpovídající části zálohy na korporační daň zaplacené společností, ve které vznikly rozdělované zisky, při rozdělování uvedených dividend.

(viz body 55–56, 58, 64–65)

2. Články 43 ES a 56 ES nebrání tomu, aby členský stát při rozdělování dividend společností-rezydentem uvedeného státu poskytoval společnostem-příjemcům uvedených dividend, které jsou rovněž rezidenty tohoto státu, slevu na dani odpovídající části daně zaplacené rozdělující společností z rozdělovaných zisků, ale slevu na dani neposkytoval společnostem-příjemcům, které jsou rezidenty jiného členského státu a které, pokud jde o tyto dividendy, nepodléhají dani v tomto prvně uvedeném státě.

(viz bod 74, výrok 1)

3. Články 43 ES a 56 ES nebrání tomu, aby členský stát neuplatnil nárok na slevu na dani upravený ve smlouvě o zamezení dvojího zdanění uzavřené s jiným člen-

ským státem pro společnosti-rezidenty tohoto posledně uvedeného státu, které obdrží dividendy od společnosti-rezidenta prvně uvedeného státu, na společnosti-rezidenty třetího členského státu, se kterým uzavřel smlouvu o zamezení dvojího zdanění, která pro společnosti-rezidenty tohoto třetího státu takový nárok neupravuje.

Skutečnost, že se vzájemná práva a povinnosti vyplývající z první smlouvy uplatní pouze na osoby, které jsou rezidenty jednoho ze dvou smluvních členských států, je inherentním důsledkem dvoustranných smluv o zamezení dvojího zdanění.

(viz body 91, 94, výrok 2)